

[Skrunsager Skau]

ves til deres børn. Vi slæber videre med den gældsbyrde fra dengang, da det offentlige brugte 3 kr. og kun opkrævede 2 kr.

Selv om der anvendes totalrammer også for de enkelte ministerier, er finanslovsforslaget for 1988 udtryk for et dynamisk samfund. Der sker noget, og i den forbindelse vil jeg gerne fremhæve nogle få områder.

For det første lettelse af samspilsproblemerne for pensionisterne og velstandsregulering for samme. For det andet en forstærket miljøpolitisk indsats. For det tredje en udbygning af regeringens forsknings-, udviklings- og erhvervsfremmeindsats. Og for det fjerde en bedre og mere målrettet undervisning, især med sigte på forskning og erhvervsuddannelser.

Som det femte punkt – måske lidt negativt – i finanslovsforslaget vil jeg nævne, at udgifterne til kontanthjælp og til arbejdsløshedsunderstøttelse forventes at stige ud over reguleringen, fordi vi forventer en øget arbejdsløshed. Det er negativt, og det er det, vi skal have vendt.

Det er derfor, der er kommet nye forslag frem, således at vi kan forbedre vores konkurrenceevne. Sådanne forslag har regeringen lagt frem, og de skulle jo medføre, at en passiv anvendelse af offentlige midler til flere på arbejdsløshedsdagpenge bliver reduceret ganske betydeligt til fordel for en mere direkte indsats til forøgelse af beskæftigelsen og produktionen. Atter i korte træk: de passive midler skal anvendes aktivt, og midlerne skal anvendes for at give en høj multiplikatoreffekt.

Jeg vil gerne sige lidt mere om den aktive og dynamiske erhvervs politik, der ligger i regeringens finanslovsforslag. Der er afsat 3 mia. kr. i de kommende år, og hertil kommer en endnu større medfinansiering fra erhvervene. Midlerne fra det offentlige vil især blive anvendt til forbedring af samarbejdet, til iværksættere, til forskning, til udvikling og til eksport.

De er tænkt som hjælp til selvhjælp. Initiativet skal komme fra erhvervslivet og fra de enkelte iværksættere. Vi skal nok forme rammen, men det er ikke noget, der skal statsstyres. Initiativerne berører først og fremmest industrien, skibsfarten, turismen, jordbruget og fiskeriet. Der skal formes en ramme, og så er det op til erhvervslivet at fylde den ud.

Jeg vil gerne slutte med at sige noget generelt om finanslovsforslaget for 1988. Sammenlignet med tidligere finanslove og statsregnskaber, ja,

vel egentlig med de øvrige offentlige udgifter som helhed, gælder det, at det er, ligesom der er en klar tendens til, at der sker en stærkere stigning i løn- og administrationsomkostningerne, mens der er et fald i udgifterne, de udgifter, der går til aktiviteter, til funktioner og materialer og til anlægsinvesteringer. Denne udvikling kan ikke være rigtig, og derfor har vi bedt om at få det nærmere belyst i Finansudvalget.

Til slut kan jeg give fuld opbakning til regeringens finanslovsforslag og de bebudede ændringsforslag, og desuden ser jeg frem til og håber på, at vi i Finansudvalget vil få en fordomsfri og åben drøftelse med det resultat, at vi kan nå frem til en finanslov her i Tinget, der kan få en bred opbakning.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Da jeg hørte hr. Jes Lundes indlæg, kom jeg selvfølgelig til at tænke på den bog, som hr. Jes Lunde udgav midt under valgkampen, og som i hvert fald i de aviser, jeg fik læst under valgkampen, blev anmeldt fyldigt og også blev anmeldt konkret i forhold til hr. Jes Lundes egen frygt for, hvad der ville ske, hvis det socialistiske samfund, som hr. Jes Lunde går ind for, kunne realiseres.

Det var nok især, hvad angår en overgangsfase, hr. Jes Lunde var meget realistisk og anlagde det syn, at det nok ville føre til en betydelig vækst i samfundets samlede økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige problemer. Så kan man diskutere den optimisme, som selvfølgelig var hr. Jes Lundes efterfølgende, nemlig at senere ville det gå bedre. Men i hvert fald i starten, som indledning, ville der komme en meget vanskelig periode.

Det er derfor, jeg tror, man skal være lidt forsigtig med at følge hr. Jes Lundes opskrift på, hvorledes man kommer ud af de vanskeligheder, vi vitterlig har med betalingsbalanceunderskud og med udsigt til en øget ledighed.

For Det Radikale Venstre er det indlysende, at de sidste fem års resultater skal følges op. Det har ikke været en ubrudt linje af positive resultater. Navnlig må vi jo sige, at det seneste år har vist, at der er vanskeligheder med at holde linjen beskæftigelsesmæssigt og i henseende til vores underskudsproblem. Men vi er ikke i tvivl om – der er ingen vej udenom – at det er den samlede danske produktion, den, der finder sted hovedsagelig i det private erhvervsliv, i